

Freja Nicole
WOLF

SYYYTÄ
AINA
NEITSYTTÄ

Suomentanut Aila Herronen

WSOY

Freja Nicole WOLF

**SYYTÄ
AINA
NEITSYTTÄ**

Suomentanut Aila Herronen

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Kirjassa on lainauksia seuraavista teoksista:

Virginia Woolf, *Oma huone*.
Suomentanut Kirsti Simonsuuri, Tammi 2020
William Shakespeare, *Romeo ja Julia*.
Suomentanut Marja-Leena Mikkola, WSOY 2006
William Shakespeare, *Macbeth*.
Suomentanut Matti Rossi, WSOY 2004

Englanninkielinen alkuteos

Blame My Virgo Moon

Copyright © 2024 Freja Nicole Woolf

Published by arrangement with
Walker Books Limited, London SE11 5HJ.

All rights reserved. No part of this book may be reproduced, transmitted, broadcast or stored in an information retrieval system in any form or by any means, graphic, electronic or mechanical, including photocopying, taping and recording, without prior written permission from the publisher.

Suomenkielinen laitos © Aila Herronen ja WSOY 2024

Werner Söderström Osakeyhtiö

978-951-0-49096-9

Painettu EU:ssa

Ainaisen auvon alkusanat

MINULLA ON TYTTÖYSTÄVÄ! Olen siis automaattisesti parempi kuin kaikki traagiset sinkut, kuten ystäväni Zanna. Jos seurustelee, voi tehdä kaikkea söpöä yhdessä, niin kuin vaikka käydä leffassa tai luistelemassa ja...öö...matkia hauskoja korostuksia.

Okei, ehkä tuon viimeisen voi unohtaa. Tosin minun tyttöystäväni Morgan on irlantilainen, joten ehkä sittenkin. Mutta mitä sinkut voivat tehdä? Varmaan lojua sängyssä nyyhkimässä tai opetella soittamaan pianoa. Siihen minulla ei ole aikaa: minun päiväni ovat täynnä pökerryttävää romanssia ja ihmeen ihania hetkiä! Eilen nauroin ääneen ihan vain siksi, että voin.

"Hiljaa, Cathleen!" rouva Warren tiuskaisi. "Tämä on äidin kielen harjoituskoe."

Mitä opettaja rakkaudesta tietää? Minä en suostu vaikeamaan! Kuten Virginia Woolf kerran sanoi: "Ei ole porttia, ei lukkoa, ei salpaa, jonka voisitte panna Instagram-täydellisen lesbosuhteeni esteeksi". Tai jotain sinne päin.

On kyllä VÄHÄN surullista kuin satsumasatsi, ettei me vietetty ensimmäistä ystävänpäivää yhdessä. (Morgan "ei kannata heteronormatiivista kapitalismia".) Eikä Morgan ole vieläkään katsonut *Frozenia* minun kanssani. Sitä paitsi Morgan sanoi, että Taylor Swift on "vähän valtavirtaa". (No siis kai nyt, JA IHAN SYYSTÄ?!) Hmm... Mutta kai nämä rypyt tästä siliävät?!

Koska viidentoista pitkän ja vaikean vuoden jälkeen minä olen viimein onnellinen kuin leijona. Eli siis tosi onnellinen, koska leijoniin on niin helppo tehdä vaikutus. Mutta takaisin minuun... Olen hyvin tyytyväinen ja tänään on minun syntymäpäiväni! Kerrankin kokonainen päivä, jonka keskipisteenä olen minä.

VESIMIEHEN AIKA

Kuhinaa kuin kimalaispesässä

Minun lempiväri on aina ollut oranssi. Niin että miksi minun valloittavien viisitoistavuotispäivieni teemaväri on *keltainen*? Siobhan, joka suostui ah-niin-armollisesti järjestämään minulle juhlat, sanoo, että "keltainen on periaatteessa ihan sama kuin oranssi". Mutta ei se kyllä ole. Minä näytän raidallisessa topisani ja joka suuntaan sojottavassa vaaleassa hiuspehkossani ihan sähkötuoliin istahtaneelta kimalaiselta!

Minulla on jalassa keltaiset kumisaappaat, mikä ei ole koskaan hyvä tai modikas ratkaisu. Näytän ihan äidiltä tai isältä säälittävällä kasvimaallaan. Mutta minulla ei kirjaimellisesti ollut muuta vaihtoehtoa: näiden juhlien vuoksi koko Kentistä ei löytynyt keltaisia kenkiä.

Kaikki ovat ottaneet keltaisen teeman tosissaan, ja Siobhanin talon avoin alakerta näyttää ihan ampiaispesältä. Siellä on Alison (ja hänen uusin poikavillityksensä Hujoppi-Adam), Habiba (ja hänen poikaystävänsä Imaran) ja aina yhtä kiiltävä Huulirasva-Lizzie ja hänen poikaystävänsä Huulirasvasieppo-Lawrence, kaikki aurinkoisissa asuissa. Kenna on näköjään siepannut jonkun pojan panttivangiksi lattialampun taa, ja jopa minun paras ystäväni Zanna väentää kättä Snobi Josh O'Connerin kanssa.

(Siis ihan kirjaimellisesti väentää kättä. Zanna ei harrasta romansseja.)

Minun syntymäpäiväjuhlani muistuttavat massiivista pika-treffitapahtumaa. Keltaista sellaista. Ainoastaan minä olen yksin! Morganilla on paras olla ihan ÜBER-guccimainen selitys myöhästymiselleen. Hän tietää kyllä, mitä tämä ilta merkitsee minulle! Vesimiehen aika saattaa olla itsekkyyden aikaa, mutta rajansa kaikella. Jopa kaksosilla, jollainen Morgan on. Me hioimme IKUISUUDEN minun yksilöllistä ystävyysuunnitelmaani, jotta Morgan voi tutustua minun ystäviini. Minä tein jopa PowerPoint-esityksen. En ole ikinä nähnyt niin paljon vaihua läksyjien eteen. Zanna, joka sen PowerPointin käytännössä teki saneluni pohjalta, sanoi niin.

Ennen kuin ehdin digipultata pari vihaista naamaemoja tyttöystävälleni, Siobhan marssii paikalle keltaisessa mekossa, joka on tiukka kuin Tittelitom, ja kimallekoroissa, jotka käytännössä tuplaavat hänen pituutensa. Traagista kyllä, Öky-Elizabeth on hänen mukanaan ja muistuttaa lahjapakettia jättimäinen keltainen rusetti hiuksissaan. Kumpikin suorastaan ui häikäisevän kimmeltävissä kultakoruissa.

Siobhan on ihan puluna *Alexander McQueenin* ja on suunnitellut juhlat SS99 No. 13 -kokoelman hengessä. Siksi hänen eksänsä kaverit on puettu roboteiksi ja vieraita ruiskumalataan mustakeltaiseksi patiolla. Moni on ostanut tarkoituksella valkoisen mekon kirpparilta ja jonottaa nyt tarveltäväksi pääsyä! Siobhan sanoo, että juhlista tulee "ikimuistoiset". Eikä erehdy...

Siobhanilla on myös uusi poikaystävä: golfhullu, poolopaitoja pitävä Dale Collins, joka on kytketty käsiraudoilla Siobhanin ranteeseen... Hetkinen. *Siis mitä?!*

"Voi Jeesus pyörän päällä, Cat! Missä sinä olet ollut?" Siobhan tivaa, työntää avaimen käsirautojen lukkoon ja vapauttaa Dalen. Tämä hoippuu vessaan helpottuneen näköisenä. "Minun ja Elizabethin piti mennä *puutarhaan* etsimään, kun sinua ei näkynyt, ja sinähän tiedät, miten paljon minä vihaan luontoa!"

Räpyttelen silmiäni. "Minä olen seissyt tässä koko ajan, Siobhan."

Voisi luulla, että minä olisin huomion keskipisteessä, koska nämä ovat *minun* syntymäpäiväjuhlanani, mutta ilmeisesti en. Kai minä vain sulaudun tähän hunajakennohumuun.

"No, hyvää syntymäpäivää, chicka!" Öky-Elizabeth kimaltelee menemään ja antaa minulle poskisuudelmaa. "Minä en tunne ketään toista, joka olisi syntynyt helmikuun kuudestoista, niin että se on tosi muodikasta. Mitä lahjoja sinä sait? Isä osti minulle Porschen synttärilahjaksi tammikuussa. En malta odottaa, että saan ajokortin!" Sitten hän alkaa kujertaa Siobhanin mekon ihanuutta. "Tuo mekko on hemaiseva kuin helmimarja, Siobhan. Sinä näytät upealta!"

"Minä näytän häikäisevän kauniilta keltaisessa", Siobhan myöntää ja heilauttaa hiuksiaan, jotka kiiluvat niin kiiltävinä, että alan miettiä, onko ne laminoitu. "Tai no, oikeastaan joka värissä, mutta erityisesti keltaisessa. Tämä mekko on McQueenin upouusimmasta kokoelmasta, ja minun oli IHAN PAKKO panna se ensimmäistä kertaa päälle tänään. Voisi ihan luulla, että suunnittelin koko juhlat sen mukaan!"

Siobhan ja Elizabeth tekonauravat ja minun silmäni pyörivät, sillä tuon kuultuani voisin lyödä vaikka vetoa, että juuri niin Siobhan teki. Aion huomauttaa asiasta, mutta ennen kuin ehdin avata suuni, Elizabeth kysyy: "Apua, onko tuo Kovanaama-Brooke?"

Me käännyimme katsomaan. Brooke Mackenzie on tosi harvinainen näky! Hänet erotetaan koulusta niin usein, että häneltä jäi ilmeisesti koko kasiluokka väliin ilman, että kukaan huomasi mitään. Mutta Elizabeth on oikeassa. Brooke hiippaillee tarjoilupöytien vieressä romuluisena, punatukkaisena ja pisamaisena.

Brooke ei kuulu Siobhanin vieraskaliiperiin varsinkaan, kun hänen vaatteistaan ei pilkاهدakaan keltaista. Hän on

pukeutunut vihreään! Haluaako hän päätyä jauhelihaksi?! Siobhan on varsinainen Tokugawa mitä pukukoodiin tulee, joten tämä on McKatastrofi!

"Mitä BROOKE täällä tekee?!" Siobhan kakoo. "Häntä ei ole edes spraymaalattu!"

"Ehkä hän tuli ilmaisen ruoan takia?" ehdotan. Siobhanin pitäisi oikeasti olla tyytyväinen: kaikkiin tarjoiluastioihin ei ole edes koskettu. Ymmärrän kyllä, että teema on teema, mutta ei ole mikään ihme, ettei kukaan ole halunnut maistaa Siobhanin sitruunankuorisalaattia.

Siobhan ei osta ehdotustani, sääli kyllä.

"Brooke?" Siobhan ärjäisee ja marssii Brooken luo. Minä ja Elizabeth seuraamme sivusta silmät pyöreinä. "Sinä et noudata pukukoodia. Voit käydä patiolla maalattavana, mutta muussa tapauksessa sinun pitää poistua."

Hälyttävää kyllä, Brooke vain työntää kädet sortsien tas-kuun ja keinuu kirkkaanpunaisten Conversejen kannoilla.

"Vau, Siobhan! Aika tylyä!" Brooke sanoo. "Mitä jos minä en halua näyttää Pikachulta?"

Öky-Elizabeth kikattaa, minä irvistän niin lujaa että pilli osuu silmään ja Siobhanin naama muuttuu kahden punajuur-
ren verran punaisemmaksi. Siobhan ei pidä siitä, että hänelle nauretaan. Siksi olikin melkoinen fiasko, kun Siobhan esitti stand-uppia viime vuonna koulun kykykilpailussa.

"RIITTÄÄ!" Siobhan karjuu raivoissaan. "Täällä ei saa sanal-
lakaan mainita mitään niin nörtinkatkuista kuin Pokémon! Tämä tilaisuus on tarkoitettu vain kutsuvieraille, ja nyt kun tulini aja-
telleeksi, SINUA ei ole kutsuttu! Se on fakta! Niin että hilaa nuo karseat sortsisi muualle ja HÄIVY!"

Brooken hymy hyytyy, ja kaikki muut haukkovat henkeä. Nurkassa seisova Zanna katsoo minua silmiin ja vetää sor-
men kurkkunsa poikki. Epäavulias visuaalinen muistutus Siobhanin kyvyistä. Mutta sitten etuovi lävähää auki kuin

pienen budjetin kauhuleffassa, ja kuistin valoa vasten piirtyy siluetti, joka on...

"Morgan!" minä henkäisen.

Minusta minä osaan käyttäytyä edes vähän arvokkaasti, vaikka Zanna sanoikin kerran, että olen yhtä arvokas kuin laama lappuhaalareissa. Minun kuuluisi kiehua raivosta. Morgan on kaksi tuntia myöhässä! Hän on kuitenkin myös hanimaisen hohdokas ja jumalainen. Hänellä on silmälasit, joissa on übersiistit vihreät kehykset, ja vaaleansiniset silmät ja kaiken kukkuraksi hurmaava pisamatähtikuvio nenällä. Hänen paksut tummat hiuksensa ovat paksut ja tummat, ja hän puhuu ihan unelmaisella irlantilaiskorostuksella. Miten tuollaista voisi vastustaa?!

Säntään hänen luokseen, hukutan hänet suudelmiin ja hyppään hänen kaulaansa kuin Hollywood-leffassa. Kun me olemme tarkastaneet, ettei hänen olkapäänsä mennyt sijoiltaan, kiskon hänet sisään.

"Moi kaikki", Morgan sanoo, mutta huoneessa vallitseva kireä tunnelma on lähes yhtä ilmeinen kuin kalojen yksipuolinen ihastus, ja Morgan muuttuu levottomaksi. "Mitä täällä tapahtuu? Miksi kaikki ovat niin hiljaa? Ihan kuin olisin vegaani, joka saapastelee kannibaalien kokoukseen."

"Ei täällä mitään tapahdu, Mogs", Siobhan kivahtaa. "Paitsi että SINÄ olet viisi vuosisataa myöhässä! Minä käskin juuri Brookea lähtemään, koska hän ei ole pukeutunut keltaiseen."

Morgan naurahtaa. Sitten hänen hymynsä hyytyy. "Hetkinen. Oletko sinä tosissasi? Nämä ovat synttärjuhlat, Siobhan. Mitä väliä jollain teemalla on?"

Olen vähällä tukehtua. AI MITÄ VÄLIÄ?! Siobhanin teemat ovat ULTRAVAKAVIA. Kun hänen halloweenjuhlissaan oli viimeksi noitateema, hän lukitsi pikkusiskonsa Niamhin ihan oikeaan häkkiin kolmeksi päiväksi ja syötti tälle pelkästään pipareita, jotta pääsisi tunnelmaan. Siobhan on jopa saanut National

Trustilta porttikiellon peurapuistoon, koska hän vei sinne jousen ja nuolen Cupidolleen ystävänpäivätreffeillä.

Yritin viestittää Morganille katseellani, että kannattaa unohtaa koko juttu, mutta sitten, voi kauhistuksen kaninkikkare, Morgan oikeasti hymyilee Brookelle! "Vihreä sopii sinulle", Morgan sanoo. "Se on minun lempiväriini. Oletko sinä vaaka? Minä aistin sinusta..."

Brooke haukkoo henkeä. "Siis *todellakin* olen!"

Siobhan ei ole tottunut joutumaan sivuutetuksi. Hän mulkoi-lee Morgania epäuskoisena ja lyö sitten kädet yhteen. "Riittää! HILJAA! Nämä ovat MINUN juhiani ja tämä on MINUN kotini ja säännöt ovat SÄÄNTÖJÄ! Lakkaa höpistemistä vaaosta Morgan. Brooke, ala vetää!"

Brooke avaa suunsa, mutta Morgan nostaa sormen pys-tyyn. "Älä mene minnekään, Brooke", hän sanoo ja harppoo Siobhanin luo. Voi hanhenmarjat, mikä länkkäri! "Suo anteeksi, jos olen väärässä, Siobhan, mutta eivätkö nämä ole Catin juhlat? Pitäisi varmaan kysyä Catilta, täytyykö Brooken lähteä."

Korisen järkytyksestä. Toivooko minun tyttöystäväni, että minut ripustetaan kattoon kuin salamitanko?! Siobhan Deidre Collingdalea ei kannata uhmata! Hän on kuningattarien kuningatar, niin kuin ripsienpidennyksestäkin näkee. Kapinaa *ei todellakaan* ole mainittu "Mistä jutella Siobhanin kanssa" -PowerPointini diassa numero kolmekymmentäyksi.

Heiluttelen hädissäni huuliani. "Öö, minä... tuota, Brookella... siis ei ole... öö... keltaista. Mutta siis... juhlat ja niin pois päin... öö..."

Jopa Brooke, joka on luotettavan tiedon mukaan niin outo, että on ladannut sinitarran muovailuopasvideon YouTubeen, näyttää hämmentyneeltä, ja minä virnistelen kaikille kuin varsinainen nuudeliaivo (mikä minä olenkin), mutta Siobhan ei epä-roi hetkeäkään.

"Niin juuri", Siobhan iskee kiinni. "Brookella ei ole keltaista, siinä kuulitte. Hän voi poistua!"

Silloin Morgan tekee jotain ihan hullua. Hän avaa pitkän nahkatakkinsa (joka on niin siisti, että voisin helposti vajota koomaan), ja sen alta paljastuu keltainen toppi. Morgan tarttuu siihen kaksin käsin ja repäisee alaosan irti.

Kun minä tuijotan ihastuksesta pökertyneenä Morganin napalävistystä, muut hiljenevät (paitsi Ariana Grande, joka ulvoo edelleen kuin sydänsuruissa riutuva kummitus Siobhanin surround-kaiuttimista, jotka sopisivat kokonsa puolesta yökerhoon).

"No huh", Öky-Elizabeth sanoo.

Morgan sitoo puolet topistaan Brooken kaulan ympärille ja astuu sitten taaksepäin ihailemaan kättensä jälkiä.

"No niin", Morgan sanoo, ja minä toljotan tyhmänä. "Nyt Brookella on keltaista. Jos jokin vielä mättää, Siobhan, saat luvan myöntää, ettei koko jutulla ole mitään tekemistä pukukoodien vaan pelkästään hienostelun ja ennakkoluulojen kanssa. Ei kaikilla ole varaa ostaa uusia vaatteita vain jotain ylellisiä juhlia varten."

"Älä ole naurettava!" Siobhan kiljuu, ja minä mietin, olisiko itse asiassa parempi killua katossa kuin salamitanko, jos sillä säästyisi tämän keskustelun kuulemiselta. "Minkä ennakkoluulojen muka? Ai punapäitä kohtaan? Minulla on punatukkaisia ystäviä! Minun serkkuni meni jopa *naimisiin* punapään kanssa! Sitä paitsi ei silloin tarvitse ostaa yhtään mitään, jos ei ole saanut kutsua. Eikä Brookea ole kutsuttu. NIIN ETTÄ SE SIITÄ!"

Sitten Siobhan ojentaa kätensä ja riuhaisee Brooken kaulassa olevaa huivia. Harmi vaan, että Morgan on tosi hyvä tekemään solmuja, joten Brooke heilahtaa Siobhanin syliin ja karjuu: "Hei! Näpit irti!", nappaa kullavärisen karpalomehukannun käteen ja kaataa sen sisällön Siobhanin keltaiselle mekelle.

Jopa pation spraymaaliporukka hiljenee. Brooke tiputtaa muovikannun lattialle että kolahtaa. Siobhanin keltainen

McQueen-mekko on PUNAISENA MEHUSTA, ja nestettä valuu hänen sääriään pitkin kiiltäville lattialankuille.

Ja voi Afrodite taivaissa, sitten Brooken huulet kaartuvat hymyyn.

"Voi sentään, Siobhan", hän sanoo ja nyökkää kohti tahraa. "Haluatko lainata tamponin?"

Ihan kuin dynamiittipötkö räjähtäisi Siobhanin alushousuissa. (Jos hänellä olisi ollut tamponi, se olisi sinkoutunut vauhdilla ulos.) "ULOS!" Siobhan kirkuu kasvot silmittömästi raivosta vääristyneinä. "HÄIVY HETI PAIKALLA! MINUN PUUKENKÄNI! MINUN MEKKONI! MINUN MIELETÖN MEKKONI!"

Brookea ei tarvitse kahta kertaa käskeä. Tai lähinnä viittätoista, koska Siobhan karjuu toistolla: "ULOS!" Brooke juoksee kuin talo olisi tulessa ja varmaan kohta onkin, jos Siobhan raivostuu vielä lisää. Keltaisiin pukeutuneet tytöt kerääntyvät hänen ympärilleen tukikennoksi, mutta Siobhan on muuttunut kuningatarmehiläisestä keisarinna-ampiaiseksi.

Kenna Brown, Siobhanin uskollisin leijonaseuraaja, pörisee Siobhanin avuksi ja Sportti-Habiba Qadir löyhyttää tahraa vimmaisesti nenäliinalla. Tuijotan Morgania ja mietin, mitä Afroditen pyhien hanhien nimessä äsken tapahtui.

"Öö... Hyvää syntymäpäivää muuten", Morgan sanoo. Hän jopa heiluttelee traagisia jazz-käsiä ilmassa. Olisin yhtä hyvin voinut jäädä kotiin äidin kanssa.

Kun Siobhan on kannettu yläkertaan itsekyhätyillä paareilla, vetäydyn puutarhaan, lysähdän alas ja painan pään käsiini. Mitä Morgan oikein ajatteli?! Tämän piti olla ensimmäinen kerta, kun kaikki tulisivat toimeen keskenään. Miksi Morganin täytyy aina pelastaa kaikki?!

Zanna Szczechowska kävelee nurmikon poikki ja kyykistyy viereeni seinää vasten. "Miten menee, hyödytön blondiystäväni?" hän kysyy tavalliseen slaavilaisen sarkastiseen tapaansa. "Ainakin sinun tyttöystäväsi ilmestyi paikalle... lopulta."

"Niin", vastaan pää yhä painuksissa. "Ja se oli ihan katastrofi. Etkö sinä nähnyt YHTÄÄN mitä äsken tapahtui?! Siobhan ei taatusti anna Morganin istua meidän pöytään ruokatunnilla maanantaina!"

"Mistä sinä niin päättelit?" Zanna kysyy.

Suoristan selkäni ja kurtistan kulmiani. "Ehkä siitä, kun Siobhan karjui Morganille, että ÄLÄ TULE ENÄÄ IKINÄ SILMIENI ETEEN, SENKIN VIHREÄTUUKKAINEN FRIIKKI, ja sitten Morgan lähti kotiin."

"Ahaa", Zanna sanoo. "Niin no, se ei kuulosta kovin kannustavalta." Me istumme hetken hiljaa kuin hillerit. Sitten Zanna sanoo: "Minusta teidän pitää jutella, Cat. Morgan myöhästyi tosi paljon teidän savityötreffeiltä viime viikolla..."

Huokaisen surullisena. "Morgan ei ehtinyt kuin tehdä kahvan minun mukiini... Mutta kahva on kyllä mokin hyödyllisin osa, Zanna!"

"Tai sitten ei", Zanna heittää vastaan. "Enkä minä usko, että kenelläkään hänen ystävällään oli oikeasti mitään kriisiä. Minusta Morganin ystävät eivät ole läheskään niin kiinnostavia, että heillä voisi olla mitään kriisejä. Eikä Morgan tullut ollenkaan Alisonin ystävänpäivädiskoon!"

Pyörittelen silmiäni. "Niin koska hän ei osallistu heteronormatiiviseen kapitalismiin!"

"Osallistuuko hän tyttöystävänsä huomioimiseen?" Zanna kysyy ja kohottaa kulmaansa. Minä istun siinä kulmat kurtussa, ja viimein Zanna tönäisee minua. "Hei anteeksi. Minä haluan kyllä pitää sinun tyttöystävästäsi. Vaikka seurustelisit kenen kanssa. Älä huoli, minä en lähde minnekään." Zanna huokaisee surullisena. "Ai kamala, minä tarvitsen oman elämän..."

Voi hanhenmarjat! Yrittääkö Zanna pahentaa minun oloani?

Sitten Zanna sanoo: "Vakavasti puhuen kaikki järjestyy kyllä, pelleseni. Me hoitelemme Siobhanin yhdessä, niin kuin aina ennenkin. Hänellä on monta muutakin kahden tonnin mekkoa. Sitä paitsi nyt on sinun syntymäpäiväsi. Mennään sisälle tanssiin. Tanssilattialla on hyvin tilaa, kun kaikki ovat yläkerrassa."

Muistan äkkiä, ettei Zanna aina ole maailman kamalin ihminen. Hän voi olla jopa maailman paras ihminen. Todellinen puolalainen paradoksi. Me menemme sisään ja pappatanssimme nolosti kaatuneiden pöytien ja tuolien ympärillä, kunnes naapurit tulevat tiedustelemaan, pitääkö paikalle soittaa ambulanssi.

MITÄ SIOBHAN DEIDRE COLLINGDALESTA ON HYVÄ TIETÄÄ

- ◆ Siobhanin nimi lausutaan "She-won". Todella osuva nimi, koska hän on voittaja. Sitä ei kuitenkaan saa mainostaa, koska "pitää olla vaatimaton, vaikka tietäisikin olevansa parempi kuin kaikki muut", niin kuin Siobhan sanoi alakoulun päättäjaisissä.

- ◆ Hän on skorpion. Siis ei oikeasti vaan horoskooppimerkiltä. Vaikka hän on kyllä tosi pisteliäs ja pani kerran nokkosia isänsä kenkiin, koska tämä sanoi, että oli "epärealistista" toivoa omaa yksityissuihkukonetta joululahjaksi.

- ◆ Ja ei, Siobhan ei ole tajunnut, että hänen poikaystävänsä nimi Dale Collins on toisinpäin hänen oma sukunimensä Collingdale. Siksi Dale on turvallisuussyistä meille Dale Vale.

◆ Siobhan tykkää puhua vaatteista, rahasta, pussailusta, vaatteista, Kate Middletonista, hiuksista, muodista, vaatteista ja vaatteista. Hän avasi ysiluokalla oman vaatepankin nimeltä *Siopankki* paikallisessa ruoanjakelupisteessä, koska halusi tehdä vaikutuksen yhteisen meitä pari vuotta vanhempaan poikaan, Sosialisti-Simoniin. Simon alkoi lopulta seurustella Vasemmisto-Lakshitan kanssa, mutta Siobhan antaa siellä yhä tyylivinkkejä: ”Sifonkia Siobhanin tyyliin.”

◆ Siobhan ei pelkää mitään! Yksi limainen vanha mies vislasi kerran Huulirasva-Lizzielle, kun me olimme ulkona juhlimassa, ja Siobhanilla on miehen hammas yhä tallessa. Hän on kiinnittänyt sen ystävyysrannekkeeseensa.

◆ Siobhanin mielialat heilahtelevat enemmän kuin keinut myrskytuulessa, mutta se johtuu varmaan siitä, että hänen kuumerkkinsä on kaksoiset.

Joukoittain johtajatyttöjä

Vaikka minun katastrofaalinen syntymäpäiväni oli jo eilen, äiti päättää pilata kaiken tänään ja leipoa minulle kammottavan kakun. Ei todellakaan mikään hyvä idea, jos on niittänyt kansainvälistä mainetta maailman surkeimpana leipurina. Äiti yrittää jopa leikkiä luovaa, mikä on juuri niin riskialtista ja epäonnista kuin pankkiirilta voi odottaa. Äiti piirtää kakkuun kolmion väärinpäin ja sille tikku-ukkokädet ja väittää kuvatusta *Frozenin* Elsaksi.

"Eikö Elsa ole sinun lempiprinsessasi?" äiti kysyy.

"Ei, jos hän näyttää tuolta." Irvistä. "Missä Elsan naama on?"

Sitten minun kolmetoistavuotias ekoevankelistasisareni Luna lähestyy keittiösaareketta. Meidän talomme, jonka minä ja Luna olemme nimenneet iPhone-laatikoksi, on moderni ja avoin, ja siinä on niin monta lattiaan asti ulottuvaa ikkunaa, että välillä mietin, että olisi sama unohtaa koko talo ja asua puutarhassa. Kaikki näkyy kaikkialle: todellinen tragedia piilosta ajatellen. Minä yritin kyllä polttaa talon maan tasalle viime vuonna (siis vahingossa... kai) hiustensuoristimella, mutta ah ja voi, isä ja äiti palauttivat sen TISMALLEEN entiseen uskoonsa. Sitä paitsi uutuudenkiiltävä ääniohjattava suihku teki siitä ENTISTÄKIN futuristikologisemman, naurettavamman ja raivostuttavamman.

Luna kysyy: "Onko Catin kakku vegaaninen?"

Pyörittelen silmiäni. Jos Lunasta tulee vielä tätä vegaanimpi, häneltä alkaa kasvaa ruohoa kainaloista. Mutta äiti vain hymyilee ja sanoo, että totta kai. Kai minun pitäisi olla helpottunut. Mitä vähemmän kakkua minulle jää, sen parempi.

"Miksi sinä piirsit siihen Bermudan kolmion?" Luna kysyy, ja minä tyrskähdän.

"Älä viitsi, Luna!" Äiti hekottaa. "Se on *Frozenin* Elsa, etkö sinä näe? No, kuka haluaa ensimmäisen palan? Sain Franilta ihan uuden reseptin."

Minä ja Luna vilkuilemme peloissamme toisiamme. Minun tekee mieli kysyä, eikö Fran olisi voinut leipoa kakun itse. Hän on velho keittiössä, vaikka onkin synnyttänyt todella traagisen ex-poikaystäväni Jamie Owusun, kun taas äidin kokkauksessa on kaikki KATASTROFIN ainekset.

Onneksi ovikello soi juuri samalla hetkellä ja pelastaa minut. Huojennun niin, että kokemus on lähes henkinen. Ampaisen avaamaan, ja oven takana seisoo Morgan sylissään valtava kimppu vaaleanpunaisia ruusuja.

Villi vesimiehen vaistoni kehottaa minua tanssimaan riemusta kuin hullaantunut hortensia: minun übersiiisti tyttöystäväni on TULLUT PYYTÄMÄTTÄ KÄYMÄÄN ja tuonut minulle kukkia. Ei kai kypsä aikuismainen suhde voi tämän paremmaksi muuttua?! Minut hurmataa Hongkongiin ja takaisin. Todella jännittävää.

Afroditen kiitos minulla on Merkurius kaloissa ja onnistun hilitsemään itseni, koska minua *todellakin* harmittaa vielä eilinen. Ristin kädet puuskaan ja katson Morgania niin varuillani kuin osaan.

Morgan kysyy: "Miksi sinä teet noin naamallasi?"

Ilme kaipaa selvästi vielä harjoitusta, mutta olen silti sydämessäni yhä varuillani. "Jaa-a, Morgan", vastaan viilleänä kuin mozzarella. "Ehkä siksi, että minua vielä vähän harmittaa eilinen. Mitä sinä oikein mietit, kun revit toppisi?! Sinähän tiedät, että vaatteiden turmeleminen on Siobhanin mielestä rikos

hänen henkistä olemustaan vastaan! Ja sinä olit sitä paitsi tosi myöhässä! Siis... tosi myöhässä. Tosi, tosi, tosi..."

"Meni perille", Morgan pistää väliin. "Ja okei. Tiedän kyllä, etteivät juhlat menneet ihan suunnitelman mukaan..." Pitää paikkansa. Juhlien piti olla kaunis Kumbaya-ilta sielunsisaruuksineen, mutta sen sijaan Siobhan lukitsi lopulta Dalen vaatehuoneeseen, koska tämä sanoi, että Morgan vaikutti siistiltä tyyppiltä. "Ja anteeksi, että olin myöhässä. Minun piti kirjoittaa psykologian essee uudelleen. Äiti poisti sen vahingossa, kun hän tilasi urheilurintsikoita... mikä on melkoinen ihme sinänsä. Miten voi poistaa vahingossa tiedoston, kun tekee ihan perusnetttilauksen?"

"No, hän on kyllä yli neljäkymmentä", totean, ja Morgan kohauttaa myöntävästi harteitaan. "Mutta Morgan, Siobhan yritti oikeasti olla ystävällinen. Ja se on tosi harvinaista skorpioneille."

Morgan ei näytä vakuuttuneelta. "Ai ystävällinen?" hän kysyy. "Cat, hän oli heittävässä Brookea ulos ovesta, kun minä tulin! Tiedän kyllä, että Brookella on vähän huono maine, mutta hän ansaitsee silti kunnioittavaa kohtelua. Minä luulen, että hän pahoitti oikeasti mielensä."

Minä naurahdan. "Morgan, mikään muu kuin valvontakamera ei pahoita Brooken mieltä. Alison sanoi, että on Brooken syy, ettei TV:n kiertävä antiikkiohjelma enää käy täällä! Kun Brooke kuuli, että Kenna osaa viittomakieltä, hän sanoi: "Niin minäkin" ja näytti Kennalle keskisormea! Ja Habiba sanoi, että Brooken koira on oikeasti kettu, johon on vaan maalattu mustia täpliä."

"Muru." Morgan kietoo käsivartensa vyötäisilleni, mikä olisi tosi romanttista, jollei hänellä olisi ruusupuska kädessä. Piikit painuvat suoraan legginsien läpi. Mutta hetkellisestä kivusta huolimatta: ihanaa! "Eivätkö kaikki sanoneet, että minulla on porttikielto Starbucksiin, kun muutin tänne? Mutta se ei pitänyt

CATIN HOROSKOOPPI ON VESIMIES, HÄNEN KUUNSA ON NEITSYESSÄ...
...MUTTA HÄNEN SYDÄMENSÄ KUULUU KAKSOSELLE!

Catin ensirakkaus ja toisaalta
elämänpitäinen ystävyys suhde ovat
törmäyskurssilla, kun hyperviileä
tyttöystävä **MORGAN** haastaa koulun
kuningatar skorpionin **SIQBHANIN**
kisaan koulun johtajuudesta.
Catin uskollisuus on koetuksella
kumpaankin suuntaan ja tähtiin on
kirjoitettu pelkkää draamaa!

SAPFO SOIKOON,
CAT PHILLIPS ON TÄÄLLÄ TAAS,
TÄYNNÄ ENERGIAA
JA SEKOILUA.

www.wsoy.fi

N84.2 | ISBN 978-951-0-49096-9

Kannen kuvitus Lucia Picerno

"Vangitsee nerokkaasti
teinielämän kaaoksen."
THE OBSERVER

